

Počúvať - druhé synodálne stretnutie

Otvorenie druhej témy s názvom Počúvať, bolo predmetom stretnutia Arcidiecézneho synodálneho tímu Košickej arcidiecézy. Modlitbové stretnutie

začalo úryvkom z Prvého listu apoštola Pavla Korinským o známom obraze Cirkvi ako Kristovho Tela (1 Kor 12, 11 – 27).

Synodálny koordinátor, duchovný otec JCDr. Peter Sýkora v meditácii zdôraznil, že všetci sme dôležitou súčasťou tajomného Tela, v tom zmysle, že nikto nie je menejcenný. Často robíme chybu v tom, že sa síce snažíme človeka počúvať, ale už máme svoje schémy a nie sme ochotní ho vypočuť v pokore. Sme pozvaní k tomu, aby sme boli citlivejší. Boh nás pozýva k daru počúvania dvoma spôsobmi. Cez stíšenie a počúvanie Boha a cez rozprávanie ľuďí v spoločenstve cez Ducha Svätého. O tom ako sú citlivosť a spolicítenie v rozprávaní s ľuďmi dôležité, ilustruje nasledujúci príbeh.

Malý chlapec a indián išli spolu rušnými ulicami veľkomesta a indián sa pýta chlapca: „Počuješ toho cvrčka?“

- A chlapec sa začudovane opýtal: „Tu, v rušnom veľkomeste cvrčka?“

- „No, tam za rohom“, odpovedal indián. A naozaj, zašli za roh a bol tam.

- „No hej, to vy, indiáni máte tak citlivý sluch“, preto si to počul.

- Indián hovorí, „nie je to preto“. Zobral pár centov hodil ich na zem a keď pri dopade mince jemne cinkli – zrazu sa otočilo plno ľudí.

„Každý z nás má vycibrené uši a sluch, ale každý na niečo iné“, dodal indián.

Aj my často počúvame, ale nie to podstatné, dodal otec Peter Sýkora. Členovia synodálneho tímu predniesli jednotlivé svedectvá. Spoločne hľadali odpovede na otázky čo komplikuje naše počúvanie druhých a v našom miestnom spoločenstve, k čomu nás môže pohnúť obraz Ježiša v evanjeliách, či vieme druhého vypočuť bez predsudkov a bez pripravovania si vlastných obranných odpovedí i či sme otvorení pre počúvanie aj iného názoru a skúseností s porozumením.

Vzájomné počúvanie je prvým krokom k vytváraniu jednoty našich rozličností, no vyžaduje si otvorenú myseľ a srdce bez predsudkov.

Dejiny istého obrazu

Jestvuje obraz, ktorý sa zrodil v Božom srdci, v srdci, ktoré túži po človeku. Jestvuje obraz, ktorý pramení z Božieho milosrdenstva a poukazuje na milosrdenstvo.

Jestvuje obraz, ktorý je darom Boha pre človeka.

Kráča na ňom smerom k nám a očakáva našu odpoveď...

Nech si ktokoľvek ...

Hoci čokoľvek skrýva tvoje srdce ...

Hoci si sa stratil ...

Zastav sa a dívaj sa.

Čaká na teba ON a chce hovoriť k tvojmu srdcu.

„Ja prvý sa približujem k tebe, lebo viem, že sama od seba nie si schopná povzniesť sa ku mne.“ (Denniček svätej Faustiny 1485)

„Môj pohľad z toho obrazu, je taký ako pohľad z kríža.“ (Den. 26)

„V každom okamihu dňa sa chcem s tebou rozprávať a túžim Ti udeľovať milosti.“ (Den. 1485)

„Ó, aká drahá mi je tvoja duša. Do svojich dlaní som si ťa zapísal.“ (Den. 1485)

„Kvôli tebe som dovolil kopijou otvoriť svoje najsvätejšie srdce a otvoril som ti prameň milosrdenstva. Prichádzaj a načieraj milosti z tohto prameňa nádobou dôvery.“ (Den. 1485)

„Dovoľ, aby moje milosrdenstvo pôsobilo v tebe, v tvojej úbohej duši. Dovoľ, aby lúče milostí naplnili tvoju dušu. Ony vnesú do nej svetlo, teplo a život.“ (Den. 1486)

„Sám sa robím závislým od tvojej dôvery. Ak tvoja dôvera bude veľká, moja štedrosť bude bezhraničná.“ (Den. 548)

„Dávam ľuďom nádobu, s ktorou majú prichádzať k prameňu milosrdenstva po milosti. Tou nádobou je tento obraz s nápisom: Ježišu, dôverujem ti.“ (Den. 327)

„Sľubujem, že duša, ktorá bude tento obraz uctievať, nezahynie, Sľubujem jej tiež víťazstvo nad nepriateľmi už tu na zemi, ale najmä v hodine smrti. Ja sám ju budem chrániť ako svoju slávu.“ (Den. 48)

